

פרוטוקול מס' 36

מישיבת ועדת הפנים שהתקיימה
ביום ד', ב'ן באייר תשי"ב -
21.5.1952. בסעה 8.45.

משתתפים:

- י. ספיר - היו"ר
- א. אלטמן
- ע. אסף
- י. בן-צבי
- ד. הכהן
- ס. חזני
- י. יטעיהו
- א. כהן
- א. פרי
- ס. פרלסטין.

מזמנים:

- מר רוטנברג - מטעם מסדד הפנים.
- מר זילביגר - מטעם מסדד הספטים.
- מר קולמן - מטעם מנדטור הסמאים המוסמכים.
- מר סלגנהיים -

סדר-היום:

- א. ציון בהחלטת המסלה בדבר מינוי סגני ראש עיר.
- ב. הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 2), תשי"ב - 1952.

=====

היו"ר י. ספיר:

פנתח את הישיבה.

ד"ר רוזנבלום:

בתקשתי להביא בפני ועדת הפנים את החלטת הממשלה בדבר סינוי סגנים בסדר ברשויות המקומיות האוטומת: שר הפנים יאשר לכל היותר שני סגנים בסדר ב-3 העיריות הגדולות ולכל היותר סגן אחד בסדר בשאר הרשויות המקומיות. הייתי רוצה לקבל את חוות דעת חברי הוועדה בנידון זה. ביצוע החלטה זו אינה מן הדברים הקלים. על-כן רצינו להביא את הדבר לתשומת לבכם ולשמוע את דעתכם על כך. ברצוני להסביר לכם את הרקע להחלטה זו. אין לנו כל התנגדות לבחירת מספר סגנים נוספים בסידה המתקבלת על הדעת. אולם טאן הכוונה למספר סגנים קבוע שיקבלו שכר מקופת הרשות המקומית. ישנן עיריות שיש שם 3 - 4 סגנים המקבלים שכר. השאלה התעוררה בכל הרשויות מאחר שנוכחו לדעת, כי אין צורך במספר סגנים עובדים שיקבלו שכר מאחר שישנם מנהלי מחלקות העובדים יום שלם ומקבלים שכר. הנלימוק הנוסף שהביא להחלטה זו הוא, כי ההסכם כלפי מספר סגנים הוא רק פיסקטוב, מאחר שהסגן אינו עובד, אלא רק מקבל שכר. דבר זה הוא תוצאה מהסכם פנימי בתוך המפלגות. סגן ראש עיר המקבל מסכורת ואינו עובד, אינו מוסיף לטוהר האוירה. על-כן יש לקבוע כללים לענין זה.

שיש

מאחר/שעומט העבודה ~~ב~~ העיריות הגדולות, הרי סינוי שני סגנים שיקבלו שכר ויקלו את עבודת ראש העיר - מתקבלת על הדעת ויש לעשות זאת. אם יהיה צורך לבחור בסגן שלישי שלא יקבל שכר - לא תהיה כל התערבות מצד משרד הפנים. ביתר הרשויות המקומיות, במקומות קטנים יותר יממנה סגן אחד בסכר.

י. בן-צבי:

הייתי רוצה לדעת מה היה המצב בערים הגדולות ~~ב~~ המנדט. ידוע לי, כי באותה תקופה היו סגנים, אך מה היה המצב לאסורו?

האם חסבו על כך, כי סגן אינו רק פרי קוטבינציה פוליטית, אלא הוא דרוש לפעולות העיריות. דבר זה אמנם עולה בכסף, אך לפעמים דרושים 2 - 3 סגנים. האם חסבו על כך, כי במקום פלוני או אלסווי סינוי רק סגן אחד בסכר, אולם הם יוכלו לבחור ב-2 - 3 סגנים והתקציב לא יעבור את גבולות מסכורתו של סגן אחד. כלומר מסכורתו של סגן אחד יכולה להתחלק בין 5 סגנים, האם ימכן דבר כזה?

ס. פרלסטיין:

יש להבדיל בין סגן ראש ~~בעיר~~ לעורך לבין סגן ראש עיר שיש לו רק תואר, אולם אם עיריית תל-אביב זקוקה ל-3 סגנים אשר כולם עובדים עבודה מלאה, אין זה מתקבל על הדעת לדרוש מאדם שיעבוד מבלי לקבל מסכורת.

א. פרי:

האם ד"ר רוזנבלום יוכל להביא כמה דוגמאות של טוענות מקומיות שיש שם יותר סגנים?

ד"ר רוזנבלום:

בתניה, באר-שבע, בת-ים, הרצליה, כפר אתא ועוד, אשר שם יש יותר מסגן אחד, שם ישנם

2, 3 ו-4 סגנים.

ע. אמר:

נדמה לי, כי החלטתנו של המסמל היא
מאד הבינונית. המסמלה הביעה להחלטה זו,
משום שהפיקול הפוליטי בקרב הציבור במדינתנו הוא כה גדול, עד כי
תקופה ארוכה לאחר הבחירות קשה היה לגבש רוב שיקבל את אמון רוב
המועצה. על כן היה צורך לחלק תפקידים לסיעות קטנות. טוב היה לו
מיד לאחר הבחירות אפשר היה לצרף שתי מפלגות יחד ולמסור להן את
הנהלת העיר. החלטת המסמלה האוטרת, כי אין לתת מסכדות לכל אדם,
כולל ראש עיר, אלא אם כן הדבר קשור בעבודה - נדמה לי, כי יש לקבל
החלטה זו מאחר שהיא הבינונית, ציבורית ומוסרית, כלומר מסגן ראש עיר
יקבל מסכורת במידה שהיא ניתנת לו עבור עבודה.

דר' רוזנבלום:

עליכם לזכור, כי אנו יכולים לקבל מספר
סגני ראש עיר על חשבון מנהלי מחלקות
שיעשו את עבודת הפקידות הקבועה של העיר. אולם האנשים האלה נבחרים
לתקופה קצרה, בצורה זו הם למעשה ינהלו את עבודת העיר וידחו את
עבודת המנגנון התקין של כל רשות מקומית.

נוסף לכך קשה לנו לחוות דעה אם סגן
ראש העיר עובד או לא. יתכן ויתנו לו את התואר והוא ישב בביתו,
כי הדבר נעשה על סמך קואליציה מסויימת. משני האימוקים הללו דאינו
צורך לקבוע כללים, משום שאנשים יקבלו תואר ולא יעבדו. הדבר נובע
למינימום מסויים של הגינות הדדית. למעשה ברטניות
מקומיות קטנות יוצא מספיק רק סגן אחד.

בזמן המנדט לא היה קיים דבר זה פרט
לעיריות חיפה וירושלים. משום שדבר היה קשור בעניינים בין-עדתיים.
לכן לא היה מפותח מעמדו של סגן ראש עיר, זהו הידוש, וחיידוש
רצוי, אבל לא בצורה שנתקבל במציאות. אני רוצה לקוות, כי דברי היו
מניחים את הדעת ואני מקווה, כי חברי הוועדה יחוו דעה איונית.

א. פרי:

אינני אושב, כי החלטת המועצה היא הבינונית,
ובעיקר במציאות המסוכנת שלנו. אינני
חושב, שכל הפונקציות של ביצוע ופיקוח צריכות להיות מרוכזות בידי
אדם אחד. השקפה זו אפשר היה להבין בימי המסטר הבריטי. אני הייתי
מחייב, כי בתל-אביב, ירושלים וחיפה ויש לנו מועצות מקומיות גדולות
לפני ששם תהיה פעין חלוקה של הפונקציות. ברור לכם, כי אינני מן
המרוצים מעיריית תל-אביב, אך עיריה כזו זקוקה ליותר משני סגנים,
כי שניים בלבד לא יספיקו למלא את כל התפקידים. הוא הדין בירושלים
וחיפה. לדעתי אין לקבל את החלטת המסמלה, כי אין להגביל את מספר
הסגנים המקבלים מסכורת, משום שהעיריות הגדולות זקוקות ליותר משני
סגנים. אפשר אולי לקבל את הנימוק, כי קבלת המסכורת צריכה להיות
קשורה בעבודה מס. אולם לא נראה בעיני הנימוק של דר' רוזנבלום
שהסגנים ימלאו את תפקידם של מנהלי המחלקות. אולם אני חושב, כי
מלבד מנהלי המחלקות יש צורך בחבר אנשים שיהיו אחראיים בפני מועצת
העיר ובפני בוחר העיר. אני חולק על כך, כי הדבר צריך להיות
בתוך בידי שר הפנים. קביעת ענין זה צריכה להינתן בתוך בידי מועצת
העיר או בידי המועצה המקומית.

א. כהן:

אינני בקי כמו דר' רוזנבלום בהנהלות
מוניציפליות. אולם יש לי התרשמות מסויימת,
אשר לדעתי אינה יכולה להיות כה פוטנלית. נוצר יחס של ילזול כלפי
סוגי עסקנים - דבר שאינו הולם משטר דמוקרטי תקין, ואולי עקב הקשר
שבין המלחמה הפוליטית לזכות בסגן ובין הצורך להבטיח פרנסה למישהו
ברור, כי ענין זה הוא רגיש. אולם אם יש צורך מסגנים לשם עבודה,
הייתי רוצה לדעת, מדוע פוטרנו מנהלי מחלקות, האם מסום שהסגן קיבל
חלק מן העבודה? האם היה מקרה שהעבודה לפני הבחירות לא נעשתה ואילו
לאחר שנבחר הסגן העבודה נעשתה? האם הסגן הנבחר עלשה את העבודה

א. כהן:

המעשית, או מתפקידו לקבוע את הפוליסה? לדעתו יש לכנסת הזכות המוסרית לדרוש את הצנע הזה בהנהלות הסובסידיאליות. עלינו ללחוץ בכיוון זה. אינני יודע אם הממשלה מתכוונת להביא זאת בצורת חוק. אולם אני הייתי מברך על כך לו עשתה זאת בצורה דיסקרטית ובזדקת כל מקרה ומקרה. (דר' רוזנבלום: לא בצורת חוק). אני הייתי מבכר שלא לקבוע הלכה פסוקה ולברוק אם לא נעשה אי-צדק כלפי מישהו.

אשר לטוהר האוירה - הייתי חושב, כי טוב היה להפסיק את הסובסידיה הממשלתית לעסקנות פוליטיות. האדם הנבחר ימשיך לו לעבוד במקום עבודתו ויעשה את עבודת העירייה ביום מנוחתו או לאחר שעות העבודה. אולם יש גם לברוק אם לא נעשה עוול לאדם נבחר, כי יש ואדם עוזב את מקום עבודתו ואין לו לאן לחזור, משום שהעיקרון הזה מחייב לעשות עוול ליד צדק.

דר' רוזנבלום:

אין גל אפשרות לפעול מבחינה דיסקרטית, כפי שהציע חבר הכנסת כהן, כי עלינו להוציא הוראות ברורות. הדבר פוגע כמעט בכל המפלגות. יש ופקיד אחד קובע, כי אין לתת תמיכה זמנית ראש העיר אומר, כי יש לתת תמיכה. כן עליכם לזכור, כי טגן ראש העיר זכאי לנסוע במכונית על חשבון העירייה וכן הלאה. יש לדבר זה התפתחויות בלתי פוסקות. על-כן יש לצמצם את ההוצאות הפספיות ולמנוע תופעות כאלה. המדינה אינה יכולה לפעול באופן דיסקרטי, עליה לתת הוראות ברורות. סכל מקום לא נראה, כי נוכל ללכת בדרך זו. אני גם אהיה נכון להציע, כי יש לבטל סגן אחד בשכר ברשויות מקומיות שיש בהן עד 10,000 תושבים.

היו"ר י. ספיר:

הבעיה כאן היא בעיית האטיקה האיבורית ואין זו בעיה הקשורה בקואליציה מפלגתית זו או אחרת, כי יש וטפלגה אחת מצביעה במקום אחד בצורה הפוכה מזו שהצביעה במקום אחר. לדעתי, אחד מן הדברים הגרועים ביותר הוא הפיכת הנבחר לפונקציה משדדית, כי הדבר מזיק למילוי תפקידו. אם פקיד עשה משהו למישהו מתוך יחסים אישיים - הרי אומרים, כי הוא מעל בתפקידו; ואם עושה זאת נבחר לאיש מפלגתו - הרי הדברים כשורה. אם יחליפו מדי 4 שנים את הטכניקה של עבודת העירייה, קשה יהיה לראש העיר להסדיר את הדברים והוא עלול לעמוד בפני חלל ריק.

ברור, כי אפשר גם ליצור תפקידים. אולם הדעה האומרת להגביל את מספר הסגנים מתכוונת לכך שלא להפוך אותם לקריקטורה, כי הקורופציה של היחסים הפוליטיים שלא קובעים אם יש צורך באדם ואם יש צורך לשלם. לו בכבוד והשפעה פוליטית, אלא שיש צורך לשלם לו בכסף ציבורי.

אלה הטוענים, כי זה הוא הפיצול הפוליטי - הרי יש להשתדל שהמסגרת תהיה כזו שלא תעודד פיצול פוליטי, כי אים אין מגבילים את מספר הסגנים - הרי נותנים אפשרות לכל פלג של מפלגה להעסיק סגן. הסגנות בשכר היא חלק מתוך ההרכב הפוליטי של הרשויות המקומיות וגם הן צריכות להתמצו לריבוי האפשרות של הפיצול. לדעתי, אין לדבר זה כל הצדקה, לא מבחינת הפוליטיקה, לא מבחינת ולא מבחינת התהליך הפוליטי. אלה אומרים, כי יש לחסאיר את הדבר לסיקול דעתו ולאחריותו של כל נבחר, הרי ההבדל בשטח בין הטוענה לבין הממשלה המרכזית הוא בזה, כי הגבחר רואה את הבוחר שלו יום יום ואינו מסוגל לבחור באופן אובייקטיבי ויטבם חברים הרוצים להשפיע על הגבחר בתוקף היותם בוחריו ולא בתוקף העניין הצדק. משום כך נראה לי, כי החלטה זו של הממשלה אי-יטבלה. הממשלה במקרה זה אינה צוקמת לוועדת הפנים, אך היא רוצה לשמור את חוות דעתה של הוועדה, כדי שיהיה לממשלה נוח לבצע עניין זה מתוך חשיבותו הרבה ולא מתוך בקורת מפלגתית. אנו לא

היו"ר י. ספיר:

נתבקשו לתת את הסכמתנו בנידון זה, אלא רק את חוות דעתנו.

א. פרי:

בלי סיכום לא נוכל לדעת מהי דעתה של
הוועדה.

א. אלטמן:

אני סוכם לחלק הראשון של החלטת הממשלה.
אולם אינני יכול לקבל את חלקה השני, משום
שמקום שיש בו 30.000 תושבים אינו דומה למקום שיש בו 5000 תושבים ואין
זה אותו הדבר לגבי ההחלטה. אם קובעים כאן שיש צורך לסנות סגן או
לא, הרי אפשר לקבוע, כי במקום שיש 2000 - 3000 תושבים אין צורך
כלל בסגן ובמקום גדול יותר - יש צורך בסגן. לכן יש להביא את חלקה
השני של ההחלטה בצורה ברורה יותר.

א. כהן:

האם הממשלה מתכוונת רק לפתור את בעיית
השכר, או היא מתכוונת לכרוך בהזדמנות
זו של מתן שכר לסגן נמתן עבודה ממשית בעירייה?

ד"ר רוזנבלום:

אנני לא נוכל להכנס ולבדוק כל מקרה
אינדיבידואלי ולראות אם סגן ראש העיר
מופיע בדיוק למקום עבודתו, אך ההנחה היא, כי הסגנים עובדים. אבל
אנו לא נבדוק את הדברים האלה.

י. בן-צבי:

לאחר שפקודה זו תכנס לתקפה, היא לא תוצא
מיד לפועל, אלא תמתן אפשרות לאנשים לטיים
את עבודתם תוך תקופת זמן המתקבל על הדעת.

ע. אסף:

אנו יכולים להעביר לממשלה את הפרוטוקול.
נשמעו כאן דעות שונות והממשלה תוכל למצוא
אותן כאן. אולם אם החברים הוטבים שיש צורך בסיכום, אני מציע שנדחה
את הסיכום לישיבה הבאה.

היו"ר י. ספיר:

יש כאלה הוטבים, כי במקומות קטנים העסקת
סגן אחד בשכר טעונה אישור בהתחשב עם
המטיבות המיוחדות של המקרה. משום שישנם מקומות שראש העיר אינו מקדיש
את שמו לעיר, אלא המקום טעונין לראות אותו אדם עומד בראשה, הרי
סגן ראש העיר עושה את רוב העבודה; וישנם עוד מקרים אחרים.

אפשר גם לומר, כי ב-3 הערים הגדולות
האפשרות לשלם שכר לסגן השני, אף היא תלויה במטיבות המיוחדות וטעונה
אישור הממשלה.

ד"ר רוזנבלום:

כדי להקל על סיכום הוועדה, אנני יוצאים
לקבל החלטה, כי בישובים קטנים שיש בהם
כ-10.000 תושבים אין צורך בסגן בשכר. אולם ישנם מספר מקומות בהם
הדבר אינו ניתן לביצוע. אנו לא נוכל לבדוק כל מקרה ומקרה, כי עלינו
לכבד את ראשי העיריות ולסמוך על גישתם הציבורית ואין להשאיר לסיקול
דעתו של מסדר הפנים. לגבי דידינו יספיקו הדברים שנשמעו כאן בוועדה
והפרוטוקול יובא לתשימת לבו של שר הפנים.

דר' רוזנבלום:

אשר להצעתו של חבר הכנסת בן-צבי -
אנו קבענו תקופת זמן של חודש אחד בלבד, כי אם אנו נדחה את הדבר,
לא יהיה טעם לכל התיקון. אמנם אנו יכולים לדרוש חזרה את התשלום,
החוק מרשה לנו לעשות זאת. אך אנו לא נעשה זאת וקבענו תקופת זמן
של חודש אחד לסידור זה.

א. פרי:

מאחר שהשאלה הועלתה לדיון, אני מבקש
סיהיה סיכום בענין זה. כן אני תומך
בהצעתו של חבר הכנסת אסף שהסיכום ידחה לישיבה הבאה.

היו"ר י. ספיר:

מאחר שמסדר הפנים אינו מבקש מאתנו
החלטה, אינני יודע מדוע אנו צריכים
להיות להוטים לקבל החלטה בוועדה.

א. כהן:

מאחר שישנם חברים המבקשים סיהיה סיכום
עלינו לתת סיכום.

י. יסעיהו:

אני מציע שאנו נפסיק בנקודה זו ונדון
בכך בשבוע הבא.

היו"ר י. ספיר:

אני נאלץ לקבל הצעה זו.

דר' רוזנבלום:

לפני מספר שבועות פגיתי לוועדה ורציתי
לקבל את חוות דעתה בשאלה חסונה והיא -
קביעת יום אחיד לבחירות לרשויות המקומיות. כי הולך ומתקרב יום
הבחירות. לדעתנו, יש לבטל את היום האחיד לבחירות. הייצוג רוצים לקבל
את חוות דעתכם בנידון זה, כי אנו מכינים תיקונים לחוקת הבחירות.
מאחר שהעניינים הם כאלה הבדחיים סוף פתח, הייתי מציע שיקבע יום לקבלת
החלטה בנידון זה.

היו"ר י. ספיר:

מאחר שזו היא בעיה הנוגעת לכל המפלגות
אני מציע שבעוד שבועיים נקיים דיון
בענין זה ועד אז תוכלנה הסיעות להוועץ בנידון זה.

א. כהן:

מאחר שאני התחילתי בפני הציבור
לקבל את היום האחיד ועתה יסנה דרישה
לבטל זאת, הייתי מבקש את מסדר הפנים להביא לנו הצעת בוסס מדויקת,
כדי שאפשר יהיה לקבוע גבולות לענין זה.

דר' רוזנבלום:

יסנה הצעה מפורטת.

א. כהן:

היה רצוי שיוגבל גם הסווד לדיונים על
הקמת קואליציה.

דר' רוזנבלום:

אם תפתר בעיית היום האחיד במילא תפתר
גם הבעיה השניה. אני מבין, כי בעוד
(דר' רוזנבלום עוזב את הישיבה).

(מופיעים באי-כוח איגוד הסטאים
המוסמכים)

היו"ר י. ספיר:

בהתאם להחלטת הוועדה, כי ברצונם לסטוע
את באי-כוח איגוד הסטאים המוסמכים,
הזמנתי אותם, ארשה לעצמי להציג בפניהם את הבעיות שעודדתי ויכוח
בוועדה. היו אלה בעיקר בעיות הקשורות במוסמכיות, היינו רוצים לדעת
מה הן בעיות השומא של הקרקע לטובי השונים, וכן בעיות השומא של
בנינים ומבנים למטרותיהם השונות ולשיטות השונה. מה היא שיטת
השומא, האם המסים שנקבעו כאן בחוק מתקבלים על הדעת מבחינת המציאות
הישראלית והטכניקה של השומא? הדבר השני שאיינו רוצים לדעת, מהו
הקשר בין הארנונה לבין השומא במידה שהדבר מתבטא לגבי בנינים, או
קרקע תפוסה באיזורים שונים של העיר? האם יש לכם הערות לגבי השומא
בהתאם לשיטה הנהוגה כיום או לגבי השיטה המוצעת כאן בחוק מבחינת
הטכניקה של השומא הן ביחס לבנינים והן ביחס למגרשים כפי שנראה
הדבר בסעיף 102 (2), אשר בו הארנונה הכללית על בנינים אינה מוטלת
כפי שהיה הדבר עד היום, כאחוז מסויים מתוך שומא מסויימת של בנינים,
אלא כמס אשר יגבה על-ידי המועצה ולא על-ידי ועדת השומא של הבנינים
בהתאם לקטיגוריות שתקבענה. כיום ועדת השומא מעריכה את הבנינים
והמועצה גובה אחוז מסויים. אנו נשמח לשמוע הערות גם ביחס לסעיפים
אחרים.

מר קולמן:

אנו חספנו שיהיה עם הנדל"נו והכל
הסכימו, כי עלינו להגביל את עצמנו
ולא להכנס לשאלה התחיקתית, אין זה מתפקידנו. הנוכח, כי עלינו לספל
רק בצד המקצועי. אני באופן פרטי נהגתי כך במשך 10 השנים האחרונות.
הנני יושב-ראש ועדת השומא בעיריית תל-אביב ונהגתי שלא להכנס לכל
הפרטים, אלא הגבלתי עצמי רק בשאלת השומא.

אשר למגרשים - ישנה כאן הגדרה בחוק
בקשר למחיר, מהו המחיר? זהו מחיר השוק שאפשר לקבל בקנייה מרצון
ובמכירה מרצון. ישנן ארצות באירופה וכן ארצות הנרית של אמריקה
המתבצרות להגדרה זו, כי יש והטכירה מרצון והקנייה מרצון הם דברים
הנעשים לא תמיד מתוך רצון. אנו מעריכים את הנכס בתחילת שנת התקציב
והמס משתלם במשך השנה ולא באותו זמן שמעריכים את הנכס. במשך השנה
ישנה אפשרות שערכו של הנכס ירד או יעלה. אם ערכו של הנכס יורד,
יוצא איפוא, כי המס הוא גבוה מאד אם הערכה היתה בתחילת השנה כאשר
ערכו היה גדול יותר. אמנם במשך 10 השנים האחרונות אנו עדים לתהליך
של עליה במחיר הנכסים. על ועדת השומא לשמור על האינטרסים הן של
העיריות והן של האזרחים ולמצוא את הגבול, כדי שלא לעשות צוול גם לזה
וגם לזה. אנו נהגנו להעריך את הנכס הערכה בטובה במקצת בגבולות
של 40%, כי לפעמים ישנה ירידה גדולה בערכו של הנכס במחיר השוק,
בצורה זו אנו נותנים אפשרות שהמס לא יאכל את המגורש במקרה של ירידת
מחירים של מגרשים. הממשלה אף היא מקבלת מכל מכירה מס שבח מקרקעין
מ-10% - הדבר תלוי בזמן החזקת הנכס ומהרווחים שהוא מקבל
ממכירת הנכס. יוצא איפוא, כי אם מגורש עולה 10,000 ל"י, הרי הקונה
באמת משלם סכום זה, אבל המוכר מקבל רק 8000 ל"י, כי עליו לשלם
מסים לקופת המדינה. מכוסים אלה יש להוריד מן השומא, כי אז ערכו
של המגורש קטן יותר ממחיר השוק.

אשר לדירות - ליד מועצת העיר ישנה

ועדה אשר היתה מעבירה לוועדת השומא את הערכת שכר הדירה של כל
איזור ואיזור במשך כל השנה. חילקו את העיר ל-4 איזורים וכן לפי
סוגי הבנינים כלומר, בניה סטנדרטית, בניה בינונית ובניה מסוכללת.
במסגרת הרשימה הזו נהגנו להעריך את הדירות באופן אינדיבידואלי,
כלומר כל דירה ודירה. אולם סידור זה לא יכול לכלול בתוכו את כל

מר קולמן:

הגורמים המשפיעים על שכר הדירה כמו, שטח הדירה, יש ודירה בת שלושה חדרים היתה פלויה על שטח המיועד ל-7 חדרים, כן יש להביא בחשבון את הקומה בה נמצאת הדירה, אם זוהי דירה על עמודים - הרי היא יותר זולה מדירה הנמצאת בקומה שניה, אם הדירה פופה לרחוב או לחצר. עתה פניתי לראש העיר בתל-אביב שיסנה ועדה אשר מתפקדה יהיה להכין הצעה להערכת הדירות, הצעתי היא, כי יש להעריך כל דירה לפי מספר נקודות. בסקרה זה יש להתחשב כאיזור בו נמצאת הדירה, טיב הבניין, נוחיות הבניין, מספר המטפחות הגרות באותה דירה. גניח, שבבנין מסויים ישנן סמי דירות, כל אחת בת שלושה חדרים. בדירה אחת בת שלושה חדרים ברה טספחה אחת ובדירה הסניה בת שלושה חדרים - טלנס מטפחות. על-כן יש להעריך את הדירה הסניה בטכום זול יותר.

ישנה טאלה מסויימת אשר אנו נתקלים בה והחוק אינו נותן הסונה ברורה בקשר לכך והיא: ישנו מגרס המסתדע על שטח של 3-4 דונמים. על שטח זה בנוי בית קטן או וילה. למקרים כגון אלה קיים החוק היטן האוסר, כי יש לחלק באופן טאורטי את המגרס ולהוציא מסנו את השטח הדרוש לבנין ולהעריך שטח זה יחד עם הבנין. את עודף השטח יש לחשוב כאדמת בנין, בקרקע בנויה. אולם את זאת אסור לעשות. עד כה היו ויכוחים רבים עם העדינות בקשר לכך, מטום טהן היו מעוניינות לקבל עד כמה שאפשר יותר ססים, דעתנו היא, כי אם החוק נותן איזה שהיא אפסרות - יש לעזור לאזרחים לנצל אפסרות זו, אם כי אנו חושבים שדבר זה איננו צודק. לדעתי, בנקודה זו צריך לבוא תיקון שיקבע את השטח של הוועדה לבנין ערים. לאותו איזור, אם נבנה בנין קטן יותר על אותו השטח - נקבע מס בהתאם לאחוזים. (היו"ר י. ספיר): כלומר לקבוע בענין זה דברים קבועים ולא לפטאיר את הדבר לוועדה. כדי שהאזרח ידע את החוק וגם ועדת הסומה לא תצטרך להכנס בוויכוחים נוספים, כי החוק יתן לו כיוון ברור.

אשר למס טבח מקרקעין בקשר למגרסים - יש לנו ויכוחים רבים בענין זה. בחוק כתוב, כי הארנונה הכללית תיקבע לגבי בנין המסמט למגורים - בהתחשב עם טיב הבנין סוגו והטקום סבו חא נמצא. אם בדעתנו לסנות את שטח המגרס ולהוציא מסו - הרי דבר זה יתקבל מאלינו, אם לא תתקבל שיטת הנקודות - יש להוסיף לכאן את שטח שירותי הדירה, הנוחיות והקומה בה נמצאת הדירה.

סעיף 103: "הוועדה רשאית להפחית ארנונות או לוותר עליהן, מתוך התחשבות במצבו החמרי של חייב בהן, או בגלל סיבה אחרת שתאושר על-ידי שר הפנים". לדעתי, סעיף זה הוא טוב, כי הזמן הניתן למועצה או לראויות המקומיות כדי להקטין או לבטל את הארנונה. אסור שהעריך יהיה מושפע מן הקהל, כי אנו נפגשים עם הקהל וסומעים על מספר מקרים סוציאליים; אין ראש העיר יכול לסמוע את טענות הקהל. אם נטסור את הדבר למועצה - תהיה הפרוצדורה ארוכה מדי. יש להגביל מוסד זה.

סעיף 104 של החוק אינו מפרט לכמה זמן נבחרת הוועדה. אני יכול להבין, כי הוועדה עוזבת את תפקידה יחד עם המועצה. את עיריית תל-אביב בחרו, ואנו יושבים בהתאם לסינוי שקיבלנו לפני סנים רבות. (מר זילבינגר): זוהי ועדה נפרדת לגמרי. למעשה מסנים אותם לתקופה של סנה. אבל החוק אינו קובע מראש את תקופת כהונתם).

בסעיף 104 (ב) כתוב: "... כל ועדת עררים תהיה של שלושה; סנים טחבריה - אחד חבר. מועצה ואחד טאינו חבר המועצה - ייבחרו על-ידי המועצה, והסליטי יסונה על-ידי שר הפנים". אולם יש לכתוב, כי הוא המסליץ על אותו חבר בפני משרד הפנים הציבורי או המועצה? אשר ליוסב-ראש הוועדה - על יוסב-הראש להיות סמאי מוסמך-כך קבעה אגודת הסטאים המוסמכים. אני כשלעצמי מוכן לתמוך בחוק שלפנינו, כי אם בכל ועדה יהיה צריך לסבת סמאי מוסמך לא יספיקו לצו סמאים מוסמכים. בתל-אביב עצמה ישנם 35 סמאים מוסמכים, חלק מהם עובדים

מר קולמן:

בטמטלה ובמוסדות סגורים, הסמאים הטובים יש להם גם עבודה פרטית רבה ולא יסכימו לתת את הסירות הציבורי הזה.

אשר לתשלום לחברי הוועדה - סאלה זו

עוררתי לעתים קרובות בעיריית תל-אביב, יוסב-ראש הוועדה מקבל 2 ל"י וחבר הוועדה מקבל 1.500 ל"י. למעשה אין התשלום חשוב. אולם התפקיד צריך לקבל את הערכה הדרושה בטובן הכספי. מוכרח להיות הגדל סמאים בתשלום בין יוסב-ראש הוועדה לבין חבר הוועדה ובעיקר מאחר שהחוק מטיל תפקידים אי-נכנסים על יוסב-ראש הוועדה, כי הוא החותם והכניס הסיבויים בספרי הסומה - אחריות רבה. לפני-כן היו סגיסים התנדויות להערכה ועתה ישנה ועדת עררים, לאחר זאת סגיסים עשור וביית-הדין המחוזי הוא הפוסק האחרון - יש לכתוב זאת ברור, שאם לא בן אפטר לפנות לבית-הדין העליון והדבר עלול להססך סגיס. מכל מקום צריך להיות בחוק דבר ברור בנידון זה.

אשר לסעיף 112 (4) - אם בנין חדש סייבנה,

אף אותו סכניסים לרסימות הסומה ומוסיפים את הדבר בלוח הסומה. אולם אנד סתמסכים בתאריך בניסת הדייר לדירה וקובעים את תאריך הסומה ליום בניסתו לדירה. בסעיף 112 כתוב: "... תרסום ועדת הסומה את התאריך של גרם התוספת". ישנם באן אי-אילו דברים הדורסים הבהרה, טסום סיס וזבויים וקובעים לו את הסומה והוא עדיין נמצא בדירה הקודמת. קיים ויכוח בין כונה הבנין לבין העיריה בקשר לתעודת המס וישנן כאן עבירות על החוק. אולם אנו נהגנו לקבוע את תאריך הסומה הוא תאריך הכניסת לבנין. כלומר התיקון צריך יהיה לבוא בסעיף 112 (1) (2) (3) (4).

בסעיף 120 כתוב: "בנין סחלות עליו יר

ארנונות לפי פקודה זו והוא נהרס או ניזוק במידה שאינו ראוי לסיסום, ואין סתמסכים בו, ונסמרה למועצה הודעה בכתב על כך, לא יהיה הבעל והסחזיק חייבים במלום כל שיעוריסיעורי הארנונות ספרעונו חל אחרי ססירת ההודעה". האנשים הורסים את הבנינים היסנים כדי להקים בנינים חדשים, אבל לא קבעו את הארנונה אחרי ההריסה- הדבר לא ברור לי.

מר סלנגתיים:

טרם היתה הסהות בידענו להתקטר עם נציגי אגודת הסמאים, כטזכיר כבוד סל אגודת

הסמאים, אני יכול כאן למסוד דק את דעתי הפרטית. אנו היינו רוצים לבקס מכס סתחנו לנו סהות של עוד יומיים, כדי סנוכל להגיס לכם בכתב חוות דעת רשמית לאחר התייעצויות עם החברים.

אינני רואה להכנס למרטי הדברים, אולם

ברצוני לעמוד על החטיבות הגדולה בסיסת הסומה. הנני מצטרף לדברי מר קולמן, כי איננו יכולים להסציא לכל ועדת סומה בפליסיית תאריך סמאי סוסמך. אולם ישנה סיטה אחת הנהוגה באנגליה בה הסמאי סוסמך ססמס בתפקיד סל "אדבייזר" קבוע והוא המכריע, ואת רסימות הסומה ססדירים הפקידים. לדעתי, אם הערכה האינדויבידואלית לגבי כל רכוס ורכוס לא נעשתה על-ידי סמאים סוסמכים - יש מקום לאי-צדק לגבי האזרח. נדמה לי, כי להעריך את הדירה לפי מספר בקורות - יהיה זה דבר קשה, טסום סבאותו בית ישנם ערכים סונים. אשר לסגריסם, בנקודה זו - אני לוחס זה סנים לביסול ההגדרה הסופיעה בחוקים לצו נפי סחופיעה בחוקים סל ארצות אחרות, הכוונה לסחיר סוק. סוסג זה סופיע בארצות רכות. אולם בישראל אין סוסג כזה, כי סספר המכירות הוא סצוסמס ויסגן גפ סיבות לכך, כי יש אצלנו גם דמי ספתח ויש למסן את הבנין - הרי אי אפטר לאחר הפחתת דמי ספתח לראות את הערך הסמסי. הערך הסמסי - זהו חבר אחר לגמרי סהסוסג הנקרא סחיר סוק. ברצוני להביא בפניכם דוגמא, צשיס לאדם רכוס בתל-אביב. לפני 20 סנה הרוסו לבנות סם בית בן סתי קומות, עתה הגדירו איזור זה כאיזור בניה גבוהה והקיסו סם בית בן 8 קומות. האנשים החזיקו סגריס סם כרכוס סספחתי ולא סכרו את הסגריס. עתה עקב ספס הגבוה היו נאלצים למכור רכוס זה ססום סלא יכלו לעמוד בכך. האם אנשים רכים צריכים למכור סם סגריסם סלא סרצונם סטוב ומחירם ירד. סמחיר נמצא

סד שלגנהלים:

בתנודות מדי שבוע בסבוע, לדעת, אם נקבע בחוק, כי שציר הסוק הכוונה לזה הסוכר מרצונו הטוב - גרמה לי, כי זהו ענין טאורטי. התעניינותי בחוק האנגלי; ואם רוצים למצוא שיטה אחידה לגבי הערכת ובגיינים בהתאם להכנסות סמקבלים מהקרקע - הרי יש שם סכר דירה מוגבל לבתים יסנים וסכר דירה לבתים חדשים, לדעת, יש לקבוע, כי צריך לסלם סכר דירה בהתאם להכנסות כפול הסכר מסנת 1941, כי להעריך כל דירה לחוד - הרי הדבר עדיין איננו מסודר ויהיה עלינו להתחיל מחדש להעריך, אם תינתן לנו שהות של שבועיים נוכל לגבש דעה מסויימת, מכל מקום יש לראות אם קיימת שיטה אשר היא פחות מסובכת ויש בה פחות אי-צדק הן לגבי בנינים והן לגבי מגרשים - והיה זה דבר רצוי. באנגליה קובעים את הערך בהתאם להכנסות אחת לחמש שנים ואין שם שינוי גדול של הערכות. ישנה שם טבלה של בעלי הכנסות, גמוכות ויש ומפחיתים 40% ובנינים אחרים 25% כדי לקבל את הבסיס למספרים. יש לנסח את בעיקר את הסעיפים הנוגעים לסמאים ולתת לנו את ההודמנות להסטיע את הצעתנו.

ד. הכהנו:

אנו מתחבטים בשאלת הערכה מסוים שאנו רוצים למצות את הצדק בכל שיטה, אולם יש ומעריכים מגרש במחיר קטן יותר, כי עלולה לחול הפחתה במחיר המגרש. כן יש ונגרמים הפסדים עצומים לבעלי המגרשים על-ידי החישובים השונים של הוועדה לבנין ערים - האם זהו צדק? ענין העברת מגרשים מסגנוריה אחת לשניה ומסירותם לקבלנים - הטידורים האלה אצלנו עולים על הטידורים בכל מדינה אחרת. אילו אפשר היה לנהל שני חשבונות לאותו מגרש - ניהא.

סד שלגנהלים:

מחיר הסך היום למגרש שלמדיים להקים עליו בנין בן 8 קומות - הרי מחירו של מגרש כזה הוא אחר מיתר המגרשים באותה סביבה. על המעריך להתחשב בכך אם הוא יכול למכור את המגרש לאחר שנה או שנתיים. אך יש להביא בחשבון את המחיר הנוכחי.

סד רוטנברג:

בהצעת החוק ישנה הצעה לבטל את השומם בקשר לדיירים ולקבוע טוגים של מס, וסוגים של בנינים וסוגים של איזורים. ועדת השומם מסבצת את הבנינים ומטילה את המס ואין בפך כל קשר לסכר הדירה, התשלום ניתן עבור השירותים ואין זה חשוב אם הדירה פונה לרחוב או לא, כי השירותים ניתנים לכל דירה במידה שונה. באותו איזור, דבר זה מהווה יותר עקביות וצדקיות מאשר עובדה הקטורה בערך הדירה, רצימי לשאגל, כאשר אתם קובעים סכר דירה לאיזון שהיא דירה, מה הגורמים שעליהם בנויה השומם, כיצד אתם מגיעים לשומם הראשונה? כיצד מעריכים את הדירה הראשונה אשר אליה מסוים את כל הדירות האחרות, כיצד מגיעים לדירה הראשונה המסמסת ביסוד להערכה? מה הגורמים המספיעים על קביעת סכר הדירה?

אשר למגרשים - כאשר קובעים את ערך המגרש אין באים לעשות את החשבון כמה עלה מגרש זה לפני כן, מהו השבח ומה עשתה כאן העיריה, אלא כותבים שאת המגרש מכרו במכום פאארבאית, מה ההבדל בין מגרש זה לבין מגרש אחר?

היו"ר י. ספיר:

בהתאם לחוק קיימת אפשרות של שומם ביחס לקביעת המס, וקיימת הצעה שניה - סידור של קטיגוריות, אזי אפשר לחלק עיר לא קטנה למספר קטיגוריות, כלסטר לקבוע 4 איזורים בעיר ו-3 סוגי בנינים. היחידה תהיה - חדר. יוצא אפוא, כי אפשר יהיה לקבוע, כי חדר באיזור מסוים ובסוג מסוים - בזה אבי קובע את מקומו של החדר בהשוואה לחדרים אחרים. האם יש להניח,

מר קולמן:

הנני בעל מקצוע ומכיר את הענין ואת התנודות

שבדבר זה. יש ובאים אלי על סנת להאריך

את הסגרת, ואני יודע כי בינתיים הסחיר ירד. עליכם לדעת, כי אין אני

סעריך איזה שהוא סגרת מבלי שתהיה לפני התכנית של בין ערים באותו

איזור של הסכירה. יש ורשות הבניה מפקיעה איזור מסויים מסום שסם יש

להקים מסלול מסילת ברזל. רשות הבניה מקפידה איזור מסויים כדי שלא

תצטרך לסלם אחר-כך פיצויים עבור הבננים שיוקסו.

אסר להפרסת המס מסכר הדירה - המס בהתאם

לסכר הדירה אינו צודק, ובעיקר מאחר שישנם אשנים המנצלים את כל אפשרויותיהם כדי לזכות בדירה, על סנת שיוכלו נביח להתחתן. הם מוכנים לסלם גם 30 ל"ע לחדש. יוצא איפוא, כי המס בהתאם לסכר הדירה הוא בלתי צודק בהחלט. לכן מתקבלת בכרחה ההכרזה הזו, מסום שנוכל לגסת להערכה בסיסת צודקת יותר, ולא לעשות עזול לבעלי בתים שיסלמו מס גבוה יותר מההכנסה שהיא מקבל מן הבית. את הדירות קובעים לפי האיזורים, סכר הדירה נקבע באופן סרירותי בהחלט בתוך מסגרת זו של דירוגים. אחר-כך אנו עושים הסוואה. היסוד הוא סרירותי. אולם בו בזמן שאנו מציעים לעשות זאת לפי נקודות אנו מתקנים בכך תיקון פוציאלי טוב יותר מאשר החוק מציע. את הדירות מעריכים לפי גורמים שונים, ואת הגורמים מעריכים לפי נקודות. אפשר להגיע למספר כולל של נקודות אשר מסבו העירייה דוצה לקבל סכום מסויים בלירות. אני אפשר לקבל מה יהיה ערך הנקודה. נבמה לי כל יהיה בזה מסום צדק פוציאלי. ההערכה שנעשה עתה היא לזמן ממושך ועליה להעשות תוך מוסחיות, ועל חברי הוועדה לדעת זאת. אם לעשות את ההערכה לפי קטגוריות - יהיה זה קשה יותר מאשר לפי נקודות.

היו"ר י. ספיר:

ואם יעשו רק 6 קטגוריות ויהיו 6 סעורי מס?

מר קולמן:

אפשר להגהיג 6 קטגוריות ולתת רשות לוועדת הסומה להכנים שיפזיים.

א. כהן:

האם ישנה אפשרות של חלוקת העיר ל-6 אזורים וכל אזור מהווה 100%. נביח שבאזור מסויים ישנה וילה - ערכה יהיה 120 נקודות. ליד אותה וילה ישנו צריף - ערכו יהיה 80 נקודות. וזאת מסום שאי-אפשר להסוות בית-מסותף באזור מסויים לאותו בית באזור אחר, כלומר יש הבדל באזורים.

מר קולמן:

דבר זה ישתקף בנקודות.

מר סלגנהיים:

בכל הדיון הזה אנו רואים רק את תל-אביב. אולם זוהי שאלה פרינציפיונית. כיצד אנו מעריכים סגרת? סגרת מעריכים לפי הניצול, עלי להפנות את תסומת לבכם, כי באמריקה פסלו פסקי-דין, כי ההערכה הסתמסת רק בהסוואה למקום אחר. אולם יש לראות כיצד נעשה הניצול הסמסי, אם הבנין פונה לכיוון הרוח או לא. ישנם גורמים רבים המספזעים על סיקול הדעת. עלינו לקבוע את סכר הדירה בסגיל הארץ כולה, ויש להביא בחסבון את הבתים החדשים. על כן היה צריך לקבוע מהו באמת הערך של הדירה. מהי נקודת היציאה להערכה זו. כאשר אדם בונה בית במקום מסויים הוא רואה דגטביליות באחוז מסויים

מר סלגנהיים:

בצורה זו אני קבעתי את סכר הדירה וכן אני קובע את הערכה לגבי מברס ריק
שלאחר זמן יקומו עליו בנין, הרי בית בעתיד צריך לקבל רנטביליות
מסוימת, כל הערכה בעטית לא לגבי העבר, אלא לגבי העתיד. עלי לבחש
מה תהיה התועלת של אותו מקום בעתיד, ובהתאם למחיר הבניה הידוע לי -
אוכל לקבוע ולקבל את העודף. עמדה הסאלה כיצד לקבוע את סכר הדירה
בחולון - הרי צריך היה לדעת כמה דמי ספתח נתן הדייר לתקופה של שנתיים,
כמה הסקיע בעל-הבית. אחר-כך נסיתי לראות כמה מסלמים בסביל דירה כזו
במדכז תל-אביב. אני כאדם מקצועי, ולא כאינטרנסט אציע, כי יסאגודיל
את האחוז של מס הערכה. אבל יש לתת לדברים את הערך הממטי. כמובן שקיימת
גם סאלת הצפיפות בדירה. כאשר אני עושה הערכות שונות לגבי מברסים
בסביל יורסים העומדים למכור מברס, הרי עלי להביא בחשבון גם אם ישנה
מסכנותא על הנכס. אם גם נסדיר את ענין הקטיגוריות - הרי יש לראות אם
זהו בית ברחוב אלנבי או ברחוב צדדי צר ואם התנועה גדולה ברחוב זה או
לא, אם ישנם צריפים בקרבת מקום. אולם עלינו עוד לעמוד על כך וטרם
הספקנו לעשות זאת.

מר רנטנברג:

יוצא איפוא; כי לנכס אחד אפשר לקבל
הערכות שונות אם סולחים להעריך כמה

מעריכים?

מר קולמן:

עלי לציין, כי אנו 4 מעריכים, הערכנו
נכס מסוים בכחולנו גשנו לאותו הסכום,

היה הפרס קטן של 10%.

היו"ר י. ספיר:

עובדה זו אינה סותרת כמה מן הגישות שלנו.
כי זה המעריך יודע את מחיר הסוק הרגיל
סמנו מתחילים לעשות את הניכויים, אם כי ביסוד יכולה להיות גישה
אינדיבידואלית ולא פרינציפיונית. אנו איבנו נכנסים לבעיית הסומה של
הערך של הנכס, מקומו או הכנסתו. אומנו מעניין מה יהיה הסודד להסלת
המס המוניציפאלי, וכל מחשיק יסלם בהתאם לסוג הדירה שלו, כך שהמס
יהיה צודק בהסוואה למס סמסלם אדם אחר מאחשיק בדירה סונה או לא סונה.
לו היינו יכולים להצטמצם ולהכניס הערכה זו למסגרת של 8 - 6 קטיגוריות
ובצורה זו להגיע לצדק מסוים; אני יכול להתחיל את הערכה מ-2 ל"י לחדר
ברחוב סינקין - זה יהיה ה-X, לאן אני אניע? אולם הסאלה המקצועית
היא כיצד אתם מואים כצודק יותר בסביל מסלם המסים - אם אין לנו סום
סימן היכר אחר, לא הכנסותיו של האדם ולא כל סימן אחר - אלא רק עצם
הדירה.

מר קולמן:

התשובה לסאלה זו, כדי להגיע לצדק
מכסימאלי - צורתה הגיאומטרית עיגול.
במידה שיהיו לנו יותר קטיגוריות נתקרב לעיגול. הנקודות נותנות את
העיגול. אני הייתי מוסיף לכאן את מספר המשפחות הגרות בדירה אחת, יש
ובמספחה אחת ישנן 9 נפשות הגרות ב-3 חדרים, ויש 6 נפשות המהוות
סלוס מספחות במטבח אחד, או אם חדרים הסירות בחצר או בדירטן.

היו"ר י. ספיר:

נדמה לי, כי נעזרנו באורחים במידה
היכולת, ואני רוצה בסמכם להודות
להם. אני חושב, כי הצלחנו לברר לעצמנו את רוב הנקודות. האם תוכלו
עד יום ב' להגיש לנו בכתב את הצעותיכם?

מר קולמן:

אני חושב שנוכל לעשות זאת. אנו סמחים
אם באיזה סהיא מידה עזרנו לכם ונוכל
להמשיך לעשות זאת באם נקרא להתייעצויות אלה.

היו"ר י. ספיר:

בדצוני להביא עתה בפניכם את סעיף 102(ב) (2)
על-מנת שנוכל לתקן אותו. סעיף 102(ב) (2)
הוא: "סיעורי ארנובת הרכוש הטוטלת על אדמת בנין יכולים להיות מודרגים
גם לפני סטחן או סוויין הכולל של כל אדמות הבנין הרטומות על סם אותו
הבעל. לענין פסקה זו רואים אדמת בנין כרטומה על סם אותו הבעל, אף
אם היא רטומה על סם בן זוגו או על סם ילדיו שלא מלאו להם 18 שנה או
על סם חברה שהסליטה עליה - כמסמעותה בסעיף 26 לפקודת מס-הכנסה,
1947 - בתונה בידי חמשה אנשים, לכל היותר, שאותו הבעל הוא אחד מהם."

בטאלת הטאלה אם המלה "או" פרוטה "ו" ?
כן הייתי רוצה להפריד כאן בין "חברה" לבין "סאר ילדיו".

מר זילביגר:

כאן יכול להיות גם טוב וגם איזור גם
יחד, ויכול להיות כל אחד לחוד.

היה כבר תקדים ביחס למס דכוס עירוני
מסנת מס"ט, אלא אותו חוק ספרט כבר את סיעור המס, בעוד שכאן ישנה
מסגרת כללית בלבד.

מר רוטנברג:

בזה שאנו כותבים: "סוויין הכולל של כל
אדמות הבנין" אנו מדחיבים את הפסוק
הזה על חוג גדול מדי של אנשים.

היו"ר י. ספיר:

אם הכוונה להקל בצורה זו או אחרת, הרי
אוסרים סגרט אחד נהנה מהנחה מסוימת,
ואז אני פסוק סכל הנוסחאות האחרות ואם יש לו לאדם יותר סגרט אחד -
הוא צריך לסלם יותר. זה אטר יש לו סגרט יחיד איבנו יכול להכותנו.
אולם אם יש לו עוד דכוס - כאן הכוונה לרכוש נוסף באותה עיר ולא
בערים אחרות ואז אני מוכרה להגביל את עצמי לספר ידוע של סגרטים.

מבחינה מוניציפאלית אדם המקים בית
על סגרט, נהנית מכך העיריה. גיטתי למס היא בהתאם לסרות שהעיריה
מגיטה לאדם באותו איזור, ואין זה חשוב אם האדם הזה הוא עסיר או אינו
עסיר, אולם בעצם בנייתו הוא מביא תועלת לעיריה.

מר רוטנברג:

כל הפחתה לגבי בעל סגרט אחד באה מנקודת
מבט מוניציפאלית. אולם פועל החוסך לו את
כספו וקונה 8 סגרטים, ומפאת תנאי הבניה אינו יכול לבנות עתה - אי אפשר
להעניטו במס גבוה. כלומר אם ישנה הצדקה מוניציפאלית לכך, ולאדם יש רק
סגרט אחד ללא כל סטח אדמה אחר - צריך להגביל זאת בפירוט.

היו"ר י. ספיר:

עלינו לקבוע, אם אנו רוצים להכנס לתוך
מערכת התסבוכת ולומר, כי על סגרט אחד
מסלמים מס מסויים, ולאדם שיש לו יותר סגרט אחד, הוא מסלם מס גבוה יותר.
ונאמר "גם לפי סטחן הרטומות על סם אותו הבעל", יכול הוא להיות
מודרך לפי הסטח.

מר רוטנברג:

אם יש לו 750 מטר הוא מסלם 1%, ואם יותר -
3%.

היו"ר י. ספיר:

נדמה לי, כי אין זה הגיוני, מסום שאז יהיה
צורך לומר "לפי סטחן" באותו איזור.

מר רוטנברג:

כל הכוונה כאן לזה אשר יש לו מגרס
סניטאלי המחזיקו לבנין - הוא מסלם
פחות. זה אשר יש לו 10 מגרסים - על כך יכולה להחליט העירייה.
זה אשר מחזיק את המגרס כדי לבנות בית לעצמו - העירייה נותנת את
ההנחה. אולם אם יש לאדם מגרס אחד שאיננו מחולק - העירייה אינה
נותנת את ההנחה. על כן לדעתי מוכרחים לצמצם את הניסוח רק לדבר זה.
לדעתי מספיק לכתוב "מודרגים לפי סטחן".

מר זילביגר:

היחידה היא או סטח או סווי.

מר רוטנברג:

יוצא איפוא שלאחד שיש לו מגרס המסטרע
על סטח של 5 דונם מסלם רק 1% והאחר
שיש לו סניטאלי מגרסים וכל אחד מסטרע על סטח של חצי דונם, צריך לסלם
2% - היכן הצדק?

ס. חזני:

כאן היחידה היא גם סטח וגם סווי, מדוע
לא להכניס דירוג כזה גם לגבי אדמה

תפוסה.

היו"ר י. ספיר:

ס. האדם מסלם לפי הכנסתו. הארנונה
הכללית היא לגבי המחזיק וגם לגבי

הרכוש, בכך אין כל ספק.

א. פרי:

אני מבקש לרסום לי הסתייגות בקשר לניסוח
כאן "יכולים להיות" ולכתוב "שהיו".
כלומר "שהיו יכולים להיות מודרגים לפי שימוסם". בכך מגבילים לסוגים
ואזורים את סוג המגרסים הנמצאים בידי הרשות המקומית. אני סניח
סאותו החוכן יהיה לגבי דירות וסגורם הצפיפות בדירה - אף הוא יובא
בחשבון. ככל שהצפיפות בדירה גדולה יותר - המסים יקטנו.

היו"ר י. ספיר:

הצעתך זו נמצאת בחוק בסעיף
102 (א) (2) (1).

י. בן-צבי:

אם כתוב כאן "גם לפי סטחן", הרי אני
עומד על כך שייקבע סיניסום קבוע.

היו"ר י. ספיר:

נדמה לי כי יש להסאיר זאת ל"קומן סנס".

עלינו להבהיר מה הכוונה "על סם בן-זוגו".
נניח שאדם חילק מגרס על-סם הבת ומגרס אחר על-סם הבן. אם נניח שאדם
סרכז בידו סלא לצרכי בניה מסוערת, אלא בסביל עסו, רק מסום שהוא האב
רסם זאת על סם קטין, האב איננו יכול לקחת ססנו. דבר זה בא למעטה
למנוע עידוד סל יצירת חברות פיקטיביות לחברה המחזיקה סטח אדמה גדול,
אין כל זכויות יתר מאסר לאדם פרטי.

מר זילביגר:

דין חברה כדין איט פרטי מבחינה מספטית,
כלומר רואים את כל המגרסים הרסומים גם
על סם האטה וגם על סם חברה מספטית. זלא כרסומים על הסם הפרטי סלו.
את רכוש החברה הפרטית רואים כרכוש איסי סל האטם.

מה דינה של חברה מסחרית בהתאם לדירוג הזה?

ס. חזני:

הינו"ר י. ספיר:
היא תשלם את המכסימים. לדעתי יש להוציא
מכאן את המלים "על סם בן זוגו". אינני
רוצה לומר כי על האשה לשלם מחירים גבוהים יותר. נוסף לכך כדאי להביא
לידי כך שהאדם ירסום סגרט על-סם אסתו וילדיו.

ה ח ל ט ה

למחוק את המלים "סם בן זוגו או על סם ילדיו שלא טלאו להם
18 שנה", כלומר המספס יהיה כזה: "אף אם היא רטוטה על סם חברה".

אני הייתי רוצה להחליף את המלים "אדמות
בנין" במלה "נכסים".

מר רוטנברג:

ה ח ל ט ה

לקבל את הצעתו של מר רוטנברג.

היסובה נבעלה בטעה 1200